

18 atvejis

Atvejo aprašymas: Henris – šešiametis vietnamiečių berniukas, nepaprastai žavus ir kupinas energijos. Berniukas savo išvaizda išsiskiria iš klasės draugų, jis kelia užuojautą ir susižavėjimą. Dėl savo rasinės kilmės skirtumų jis dažnai būna ignoruojamas ir išstumiamas iš klasės žaidimų ir bendraamžių veiklos.

Pagalbos / veiksmų planas

Henris yra labai socialus ir pakankamai gerai moka bulgarų kalbą. Jis gali gerai bendrauti su mokytojais ir klasės draugais.

Atsižvelgdama į tai, jo mokytoja nusprendžia organizuoti žaidimą „Susipainiojęs-nesusipainiojęs“ ir parodyti klasei, kad Henris yra toks pat berniukas kaip ir visi kiti, ir kad jie gali su juo bendrauti ir žaisti, nepaisant jo skirtingos išvaizdos.

Šis žaidimas reikalauja fizinio kontakto, nes vaikai, laikydamiesi už rankų, bando „atsiplėšti“ nuo kitų grupės narių. Norėdami atlikti užduotį, mokiniai taip pat turi pasitelkti žodinius ir analitinius įgūdžius. Po pradinių sunkumų sprendžiant, kas stovės šalia Henrio, žaidimas prasideda, ir atrodo, kad vaikai, taip pat ir Henris, puikiai leidžia laiką.

Antrasis žaidimo etapas prasideda neabejojant, kas laikys ranką, ir mokiniai priima jį kaip grupės narį. Ši priemonė apima fizinį ir žodinį kontaktą tarp vaikų ir reikalauja abipusio palaikymo ir supratimo, o tai yra pagrindinis veiksnys, padedantis integruoti kitokį žmogų ir priimti jį į grupę. Susidomėjusi kitais žaidimais, klasė palaipsniui įtraukia Henrį į daugiau veiklų. Dėl to jis jaučiasi patogiau, dažniau žaidžia su klasės draugais tokiu būdu atsiskleidžia jo visuomeniška ir bendraujanti asmenybė.

Siekdama užtikrinti tolesnį Henrio įsitraukimą į klasės bendruomenę, auklėtoja prideda dar vieną užduotį. Kadangi tokiam jaunam amžiui skaitymo ir rašymo įgūdžiai dar nėra visiškai susiformavę, auklėtoja nusprendžia, kad piešimas yra geras būdas vaikams išreikšti save. Ji organizuoja veiklą „Klasės nuotrauka“.

Vaikai turi nupiešti „autoportretą“ ir priklijuoti jį ant klasės sienos kartu su kitais visos grupės piešiniais. Tada mokytoja aptaria visų piešinių panašumus ir skirtumus. Šia veikla siekiama parodyti vaikams, kad visi esame vienodi, nepaisant to, kad kai kurių iš mūsų fizinė išvaizda skiriasi, ir kad mus sieja daugybė dalykų. Piešiniai gali būti skirtingi, tačiau svarbu suprasti, kad kartais svarbu ne tai, kaip atrodome, o kaip suvokiame ir išreiškiame save kitų atžvilgiu.

Ši veikla skatina kultūrinius mainus, nes mokiniai gali piešti savo šeimos narius, o auklėtojas gali pradėti pokalbį tarp vaikų ir paskatinti juos pasidalyti savo šeimos istorijomis, o tai padeda geriau suprasti šios veiklos rezultatą Henris nupiešia dar vieną piešinį, kuriame jis ir mokytojas yra klasėje, apsupti bendraklasių. Galime daryti išvadą, kad Henris pradeda jaustis ne toks jau atstumtasis ir labiau grupės bendruomenės dalis. Kai kurie klasės vaikai taip pat prieina prie jo ir įtraukia jį į savo laisvalaikio veiklą.

Rasinė diskriminacija gali būti sunkiai išsprendžiama problema klasėje, todėl mokytojams reikia kantrybės ir įvairių priemonių, kad paaiškintų klasės mokiniams ir

pasiektų bendrą supratimą, jog žmonės neturėtų būti vertinami pagal išvaizdą ir kad, nepaisant savo skirtumų, Henris yra nuostabus vaikas, kaip ir kiti klasės vaikai.